

Art. 19b, lid 2 Wet LB: de pensioenbazooka van de Belastingdienst

In recente bijdragen in dit blad hebben verschillende auteurs hun visie gegeven op ontwikkelingen in wet- en regelgeving rond het pensioen van de dga.¹ In dit artikel borduren we voort op deze discussie. We bespreken de samenhang tussen de afstempelmogelijkheid voor dga's vanaf 2013, de toeslagverlening en de dividendtoets. Hierbij pleiten we voor een fiscale detente, zodat een multifocale, bedrijfseconomische visie door zowel dga als Belastingdienst kan worden ontwikkeld die kan voorkomen dat de pensioenbazooka van art. 19b, lid 2 Wet LB in stelling wordt gebracht. Fiscaliteit is immers geen doel op zich (meer), maar een middel tot het realiseren van de pensioendoelstelling in de eigen vennootschap. Nu wordt genoemde bepaling te pas en te onpas in stelling gebracht, als uitiem machtsmiddel in de ongelijke strijd tussen dga en Belastingdienst.

■ AFSTEMPELING VAN HET PENSIOEN

In januari 2009, vlak na het uitbreken van de bankencrisis, pleitten wij in dit blad al voor het zonder fiscale sancties gedeeltelijk prijsgeven van het opgebouwde pensioen.² Met als belangrijkste reden het danig geslonken vermogen meer hersteltijd te geven. Naar onze visie was dat toentertijd al mogelijk voor de dga, op basis van de wetsgeschiedenis en jurisprudentie en met een beroep op een minder dogmatische houding van de Belastingdienst. Helaas sloegen onze argumenten onvoldoende aan bij laatstgenoemde. Sterker nog, in een kort daarop gepubliceerd herzien V&A-besluit werd expliciet het prijsgeven van aan-

spraken om deze reden gesanctioneerd.³ Maar nu wordt een meer multifocale, bedrijfseconomische benadering alsnog gerealiseerd in de wet – onder voorwaarden en in lijn met ons pleidooi – en wel door aan art. 19b een nieuw lid toe te voegen.

Al in januari 2009 pleitten wij voor het zonder fiscale sancties gedeeltelijk prijsgeven van het opgebouwde pensioen

Drie van die voorwaarden lichten we eruit. Ten eerste: afstemping is eenmalig op de pensioendatum mogelijk als de fiscale dekkingsgraad, zijnde de verhouding tussen het vermogen en de fiscale verplichting, 75% of lager is. Ten tweede: er wordt 'betekenis' gegeven aan dividendonttrekkingen, en ten derde: de vrijval van de fiscale verplichting moet tot de winst worden gerekend. Dit lichten wij met een voorbeeld toe.

Voorbeeld

Een alleenstaande dga, net 65 jaar geworden, heeft als bonafide ondernemer zijn steentje bijgedragen aan de welvaart van ons land en hoopte ooit een zeewaardig zeiljacht te kopen om daarmee de wereldzeeën te bevaren. Zijn pensioen bedraagt € 60.000, dat hij in 30 jaar heeft opgebouwd. Op advies van een terzake kundige private banker werd het pensioengeld gespreid belegd. Maar als direct gevolg van het faillissement van een Amerikaanse zakenbank – waardoor de vol-

Jack Borremans (I) en Kees Beishuizen

Drs. J.A.L. Borremans en drs. C. Beishuizen zijn partner van LNBB actuarissen + pensioenconsultants te Amersfoort en Dordrecht

ledige portefeuille bedrijfsobligaties in die AA+-bank in één klap waardeloos werd – werd het pensioenvermogen van bijna € 1 miljoen in korte tijd gehalveerd. Bij het pensioen van € 60.000 hoort een fiscaal doelvermogen van € 700.000. Deze fiscale verplichting is gebaseerd op de veronderstelling dat een 65-jarige man gemiddeld 82 jaar wordt. De fiscale dekkingsgraad bedraagt dus 70%.

De dga kan zijn pensioen verlagen tot het moment waarop de 100%-grens wordt bereikt. Dit betekent een verlaging van het pensioen tot € 48.000. De vrijval van € 210.000 wordt op dat moment direct tot de fiscale winst gerekend. De verliezen die tot het dekkingstekort hebben geleid, dateren gelukkig voor deze dga van recente datum. De winst als gevolg van de vrijval kan hiermee nog worden gecompenseerd. De Vpb-aanslag zou anders direct een gat in de dekking van het pensioen hebben geslagen. Deze 'cash-out' is dan geen dividendonttrekking ten gunste van de dga, maar heeft hetzelfde effect op de haalbaarheid van de pensioendoelstelling in zo'n situatie. Een uitermate ongewenst gevolg van deze maatregel.

■ DE PENSIEN-BV IS GEEN VERZEKERAAR...

Tijdens de parlementaire behandeling van het Belastingplan 2013 heeft de minister van Financiën nogmaals bevestigd dat 'eigen beheer' een maatschappelijke behoefte dekt, door onder meer de mogelijkheid om het pensioengeld te investeren in de eigen onderneming en op die wijze te voorzien in de financieringsbehoefte. Dat daarmee het pensioenvermogen onderdeel van het ondernemingsrisico wordt, is een feit. Evenals het langlevens-, het beleggings- en het marktrenterisico in zowel de opbouw- als uitkeringsfase. Deze risico's werken overigens twee kanten op. Beleggingsrisico kan ook goed uitpakken. En de marktrente kan stijgen.

Het is de dga al jarenlang een doorn in het oog dat de fiscale grondslagen blind zijn voor het langlevensrisico

De trend van langer leven lijkt echter niet zo snel om te buigen. Het is de dga al jarenlang een doorn in het oog dat de fiscale grondslagen hier blind voor zijn. Werkgever en werknemer dragen dus gezamenlijk dit risico. En dat gaat ten koste van de aandeelhouderswaarde op korte termijn, maar kan op langere termijn juist het belang van de aandeelhouder dienen. Immers, een onderneming wil rendabel zijn. En om aandeelhouders te belonen voor het ter beschikking stellen van risicodragend vermogen, ontvangen zij een beloning in de vorm van dividend en/of een waardestijging van de deelneming. Verzekeraars kennen deze risicodeling niet. De contractant wordt gekwetend van ieder risico, indien en

voor zover daar voldoende premiebetaling tegenover staat. De verzekeraar garandeert het nominale pensioen voor de contractperiode. Indexaties worden slechts verzekerd tegen aanvullende premie. We spreken dan van vaste indexatie, een vooraf overeengekomen, onvoorwaardelijke jaarlijkse stijging. In veruit de meeste verzekerde pensioenregelingen is er echter hooguit een voorwaardelijk indexatiestreven, dat wordt gefinancierd uit de aan een marktrente gerelateerde overwinst die ten goede komt aan de contractant.⁴ Bij het ontbreken van overwinst wordt geen voorziening voor (toekomstige) indexaties gevormd bij de verzekeraar en wordt het pensioen niet geïndexeerd.

De pensioenproblematiek van de dga lijkt veel meer op de situatie zoals die geldt bij pensioenfondsen

...maar heeft overeenkomsten met een pensioenfonds

In die zin lijkt de pensioenproblematiek van de dga veel meer op de situatie zoals die geldt bij pensioenfondsen. Ook daarin worden deze risico's gedeeld, is er sprake van een wankel evenwicht tussen de pensioenverplichting en het daarvoor bestemde vermogen en worden de pensioenen slechts verhoogd in geval van voldoende middelen. Een open, voorwaardelijke indexatiebepaling derhalve. Deelnemers in veel pensioenfondsen kunnen de komende tijd echter eerder een verlaging van het pensioen tegemoet zien. Binnen dit kader is het dus logisch dat ook de dga deze mogelijkheid wordt geboden.

- 1 Mr. G.M.C.M. Staats, Waardeoverdracht dga-pensioen: stand van zaken, PM nr. 10, 2012, mr. R. Stam CPL, De Wet flex-bv en het dga-pensioen, PM nr. 10, 2012, mr. drs. L.J.C. Vet, Overdracht pensioenverplichtingen: een andere weg?, PM nr. 10, 2012, Mr. W.H. Bolderman, Flex-bv: uitkeren van dividend of kapitaal blijft tricky, PM nr. 11, 2012.
- 2 Drs. J.A.L. Borremans en drs C. Beishuizen, Hoe om te gaan met uitholling dekkingsvermogen dga-pensioen, PM nr. 1, 2009.
- 3 Vraag en Antwoord 08-078 d.d. 11 februari 2009. Het arrest van Hof Amsterdam van 27 november 2000 wordt hiervoor als onderbouwing genomen. Het door het hof als niet-limitatieve opsomming genoemde rijtje omstandigheden waarin kan worden afgezien van pensioen, wordt in dit V&A als limitatief neergezet. Van 'zoals' naar 'uitsluitend'.
- 4 In de nieuwste generatie collectieve verzekeringsproducten vindt de overrentedeling plaats op basis van de rentetermijnstructuur. Het traditionele U-rendement verdwijnt langzaam maar zeker uit beeld, omdat de kenmerken van deze fictieve rentevoet onvoldoende aansluiten op het marktrisicomangement door een verzekeraar. En commercieel niet interessant want veel te laag.

■ DE MODELPENSIENOVEREENKOMST EN TOESLAGVERLENING

De modelpensioenovereenkomst van de Belastingdienst kent sinds jaar en dag een indexatiestreven in de vorm van een open, voorwaardelijke indexatiebepaling. In fiscale zin is dat een vorm van gratis pensioen. Gratis, want in de jaarlijkse vaststelling van de fiscale aftrekpost kan er nog geen rekening worden gehouden met deze toekomstige verhoging.⁵ Tegelijkertijd stelt de Belastingdienst de facto dat een open-indexatiepensioen altijd meer waard is dan een nominaal pensioen. Een nogal boude stelling in een tijdsgewricht waarin de overgrote meerderheid van de werkenden in Nederland een andere perceptie begint te krijgen. Om zijn stelling kracht bij te zetten wordt er, in de situatie dat een bedrijfseconomische waarde van de pensioenverplichting moet worden vastgesteld, gemakshalve altijd gerekend met een 2% vaste, onvoorwaardelijke indexatie.⁶ Een gemiddelde deelnemer aan een pensioenregeling zou bij deze spontane forse verbetering van zijn toeslagvoorziening een gat in de lucht springen! Dit is wat economen een 'free lunch' noemen. Zie hier de worsteling van de Belastingdienst met het begrip 'open index', maar intussen wel toegezegd en gangbare praktijk op basis van de eigen modelovereenkomst.

Voor het indexatiestreven in de simulatie van verzekeringstarieven heeft men nog steeds geen oplossing gevonden

De gekozen uitwerking heeft alle kenmerken van een doorgeschoten ambitie om de pensioenverplichting in iedere situatie waarin een bedrijfseconomische waarde gewenst is, altijd te kwantificeren tegen (pseudo-)verzekeringstarieven. Tegelijkertijd constateert men ook dat deze tarieven zijn gebaseerd op gemiddelde overlevingsstatistieken, waar een individu per definitie van afwijkt.⁷ En voor het indexatiestreven in de simulatie van verzekeringstarieven heeft men nog steeds geen oplossing gevonden.

■ DE DIVIDENDOETS IN DE BALANSTEST

Bolderman geeft in zijn artikel blijk van een wens om het pensioen vanuit de door ons vurig bepleite multifocale bril te bekijken. Maar ons inziens neemt hij daarbij een verkeerd vertrekpunt. Hij stelt namelijk dat de dividendruimte moet worden vastgesteld aan de hand van de fictie dat de vennootschap op het toetsmoment wordt geliquideerd. Want op dat moment rest de vennootschap slechts één ding: overdracht naar een andere uitvoerder. Met daarbij, en slechts op dat moment, een cruciale rol voor de marktrente. Deze fictie is natuurlijk niet alleen onjuist, maar bovendien volstrekt willekeurig en in veruit de meeste gevallen niet prudent.

Volgens Bolderman moet de dividendruimte worden vastgesteld aan de hand van de fictie dat de vennootschap op het toetsmoment wordt geliquideerd

Met deze stelling verliest Bolderman uit het oog waar het in dit kader eigenlijk om gaat. En dat is het vaststellen van de dividendruimte in een going-concern-situatie. Wat des te opvallender is, omdat hij verderop in zijn artikel stelt dat het life cycle principe ook voor de dga geldt. Overigens stelt geen enkele wet beleggingsseisen aan een pensioenvennootschap. Dit life cycle beginsel wordt daarentegen wel verlangd van verzekeraars en pensioeninstellingen die premiepensioenregelingen uitvoeren voor werknemers. Gebaseerd op de prudente beleggingsseis die geldt voor pensioenfondsen.⁸

Er is geen verband tussen de marktrente die verzekeraars hanteren en de winstgevendheid van de onderneming, tenzij uiteraard de onderneming het levensverzekeringsbedrijf uitoefent. De winstgevendheid hangt af van de onderneming die wordt gedreven, en niet van de 'als, dan'-afweging dat vermogen uit de vennootschap wordt aangewend voor het afstorten van het pensioen. Want dan wordt het pensioenvermogen belegd tegen de historisch lage marktrente van rond de 2%.⁹ Een winstgevendende onderneming die

-
- 5 Zie onder meer drs C. Beishuizen en drs. J.A.L. Borremans, Indexatie van het dga-pensioen: lust of last?, PM nr. 10, 2009.
  - 6 Deze norm is neergelegd in het inmiddels beruchte besluit van 3 juli 2008, nr. CPP2008/447M. Een extrapolatie als gevolg van een arrest van 14 april 2006, waarbij de Hoge Raad toestond dat in de desbetreffende overdrachtscaus de openindexnorm werd vertaald in een vaste indexatie, dit op verzoek van de belastingplichtige en met medewerking van de pensioen-uitvoerder.
  - 7 'Een bv die slechts één of enkele pensioen- en/of stamrechtovereenkomst(en) uitvoert, kan in het algemeen geen gebruik maken van de compenserende werking binnen de uitgevoerde verzekeringsovereenkomsten.' Uit V&A 2012-008.
  - 8 Art. 52 PW introduceert het life cycle by default principe bij premieovereenkomsten met beleggingsvrijheid. Het is vervolgens aan de aanbieders van deze producten hoe deze prudente beleggingsseis in te vullen. De AFM heeft in haar rapport 'Visie op open norm premieovereenkomsten' van 21 december 2007 aanbieders aangespoord om inkooptariefgericht te beleggen. Zie ook drs. J.A.L. Borremans en R. Nass AAG, Nieuwe visie op advisering over DC: de prudentietoets, PM nr. 6/7, 2012.
  - 9 Zie dr. A.J.C.C.M. Loonen en drs J.A.L. Borremans, Het pensioen van de dga in balans, PM nr. 1, 2008, waarin de auteurs uitgebreid ingaan op de samenhang van pensioen in eigen beheer en de specifieke beleggingsseisen die uit de jurisprudentie kan worden afgeleid.

aandeelhouders wenst te belonen voor het beschikbaar stellen van vermogen, zal vast en zeker veel meer rendement maken, sterker nog, de aandeelhouders zullen dit eisen. Een marktrente van 2% is veel lager dan de archaische, maar wel fiscaal voorgeschreven rente van 4% bij de berekening van de fiscale verplichting. Dan resteert er op pensioendatum maar één ding: afstempelen. Ons pleidooi voor een bedrijfseconomische benadering focust op de levensduur van de onderneming en geeft criteria voor consistent, met de ondernemingsresultaten correlerend dividendbeleid, al dan niet met inbegrip van het indexatiestreven.

■ ONZE VISIE OP DE DIVIDENDRUIMTE

Op zich valt er nog wel begrip op te brengen voor het idee om de voor pensioenfondsen geldende prudente beleggingsbeleid onderdeel te maken van het dividendbeleid van de pensioenvennootschap. We hebben namelijk al eerder betoogd dat de pensioenvennootschap in de risicodeling nu eenmaal gelijkis vertoond met een pensioenfonds, ook al betreft het hier dan een pensioenuitvoerder met unieke eigenschappen.

De minister heeft hier tijdens de parlementaire behandeling van het Belastingplan 2013 ook aandacht aan besteed, en wel naar aanleiding van vragen van de CDA-fractie over de dubbele klem: de ongelijkheid tussen de waarderingsregel bij afstempeling en in het V&A 2012-008.¹⁰ De minister introduceert twee criteria die houvast kunnen bieden, namelijk het criterium van behoedzaamheid en dat van de arbeidsrechtelijke verplichting om het pensioen uit te keren. Deze twee criteria samen bepalen de facto de impact van het eerder beschreven gedeelde risico om de pensioendoelstelling te realiseren. Behoedzaamheid lijkt op het voorzichtigheidsbeginsel in het goedkoopmansgebruik, een beginsel dat sinds jaar en dag door de beperkende waarderingsregels in de wet met voeten wordt getreden.¹¹ Partijen moeten dus binnen dit behoedzaamheidscriterium in eigen beheer het risico accepteren dat de pensioendoelstelling niet in alle gevallen volledig wordt gehaald.

De vennootschap hoeft het volledige pensioenvermogen niet liquide te hebben zodra de pensioenen moeten worden uitgekeerd

Simpel geredeneerd komt het erop neer dat iedere euro vermogen dat wordt aangehouden bovenop de fiscale pensioenverplichting, behoedzamer en dus prudenter is dan de wettelijke regels die de vennootschap dient na te komen. Maar door de momentopname zegt het tegelijkertijd in enig jaar niets over de haalbaarheid. Het is een ex ante verwachting van de toekomstige ontwikkeling van dat vermogen. Vergelijk het maar met de korte- en langetermijnherstel-

plannen die pensioenfondsen moeten uitvoeren om uit de onderdekking te komen en op langere termijn aan hun pensioendoelstellingen te kunnen voldoen. Ook op die wijze zal de vennootschap haar kasstroombeleid moeten matchen met de verplichtingen. Kasstromen die via het eigen vermogen lopen. Maar de vennootschap hoeft het volledige pensioenvermogen niet liquide te hebben zodra de pensioenen moeten worden uitgekeerd. Dat moet ze uiteraard wel als ze op de pensioendatum het pensioen wenst af te storten omdat de onderneming wordt beëindigd en ze moet worden geliquideerd.

voorbeeld

We laten zien wat de impact van een jaarlijks fluctuerende marktrente is op de effectieve haalbaarheid van de pensioendoelstelling. Dat doen we voor de situatie waarin de pensioenvennootschap, zoals Bolderman betoogt, de op basis van de marktrente afgeleide commerciële verplichting daadwerkelijk in een life cycle belegt. Daarbij wordt pas op pensioendatum het kapitaal afgestort bij een verzekeraar voor de aankoop van een levenslang gegarandeerd ouderdomspensioen.¹²

De dga in dit voorbeeld is pas 40 jaar. Van het totale pensioen heeft hij inmiddels € 10.000 tijdsevenredig opgebouwd. De fiscale pensioenverplichting van dit pensioen bedraagt € 39.000. Deze wordt als koopsom gestort in een life cycle. Daarnaast hebben we ter vergelijking de commerciële verplichting in hetzelfde product belegd, en wel bij een lage en een hoge marktrente (2% en 5%) en met of zonder een vaste indexatie van 2%. Bij deze varianten bedraagt de pensioenverplichting dan:

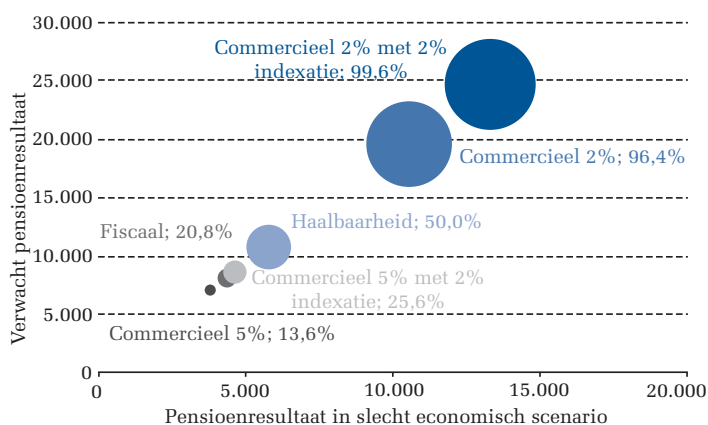
lage marktrente, met indexatie	€ 119.000
lage marktrente, zonder indexatie	€ 95.000
hoge marktrente, met indexatie	€ 42.000
hoge marktrente, zonder indexatie	€ 34.000

In grafiek 1 tonen we het resultaat van de berekeningen. Op de y-as vinden we het uit de belegging meest waarschijnlijke ouderdomspensioen dat kan worden aangekocht op 65-jarige leeftijd. Op de x-as daarentegen wordt het pensioen in een slecht economisch scenario getoond. De grootte van de bol toont de relatieve haalbaarheidskans: de kans dat het pensioen ten minste gelijk is aan of hoger dan het tijdsevenredig opgebouwde pensioen van €10.000. In slechtere economische scenario's kan dus de realiteit zijn dat het pensioen hooguit nominaal of incidenteel geïndexeerd wordt uitgekeerd.

10 Tweede Kamer, 2012-2013, 33 402, nr. 7.

11 Art. 3.26 t/m 3.29 Wet IB 2001 juncto art. 8, lid 6 Wet Vpb 1969.

12 De berekeningen worden gemaakt met onze dga-prudentietoets, een ex ante scenario analyse met inbegrip van het indexatiestreven dat onderdeel is van de modelpensioenovereenkomst. De in de voorbeelden uitgewerkte analyse is gebaseerd op een feitelijk bestaande 'default life cycle' die door een aanbieder wordt aangeboden in een premiepensioenproduct. Zie ook www.premiepensioenwijzer.nl.

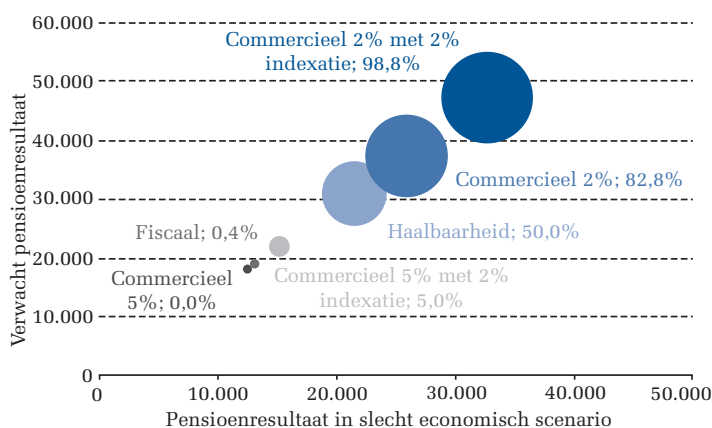

Grafiek 1. Haalbaarheid pensioendoelstelling voor 40-jarige dga

De impact van een fluctuerende marktrente op het dividendbesluit is enorm. In tijden van lage marktrente wordt een veel te hoog vermogen geoormerkt, dat naar verwachting een pensioen oplevert dat ruim 250% hoger is. Daarmee wordt de aandeelhouder benadeeld. In tijden van hoge marktrente is het geoormerkte vermogen daarentegen weer veel te laag. Ook de fiscale verplichting is dan, door de daarin opgenomen fictie van een marktrente van 4%, te laag. Althans, naar verwachting levert dit een pensioen op dat net minder is dan € 10.000. De kans daarop is met 20,8% echter vrij laag. Om het risico in het midden te houden, hebben we in grafiek 1 ook het reëel te oormerken vermogen weergegeven. Dat bedraagt € 50.000. Dat levert naar verwachting de noodzakelijke dekking, en geeft zelfs in 50% van de gevallen een (veel) hoger pensioen.

Tien jaar later

Doen we deze hele exercitie vervolgens nog eens in de situatie dat de dga inmiddels 50 jaar is – en hij de helft, oftewel € 30.000 van zijn pensioen heeft opgebouwd – dan ontstaat het beeld zoals dat in grafiek 2 is uitgebeeld. Dit resultaat voor een 50-jarige is in lijn met de conclusies die we hebben getrokken bij een 40-jarige. De resultaten worden door het effect van het afbouwende beleggingsrisico beïnvloed. De spreiding in het resultaat wordt kleiner.

Grafiek 2. Haalbaarheid pensioendoelstelling voor 50-jarige dga

CONCLUSIE

Een jaarlijkse toetsing van de dividendruimte op basis van de koopsom die bij fictie van liquidatie moet worden afgestort bij een levensverzekeraar is een slechte schatting van de bedrijfseconomische waarde van de pensioenaanspraak. Ook ten aanzien van het vooroverlijdensrisico stelt de Belastingdienst in zijn Vraag & Antwoord 2012-008 de fictie van een jaarlijkse overlijdenskans van 100%. De contante waarde van het in eigen beheer gehouden risico voor het nabestaandenpensioen zou daarmee als vermogen moeten worden aangehouden. De facto leidt dat voor de meeste pensioenvennootschappen tot de onmogelijkheid om überhaupt dividend te kunnen uitkeren. Los van het feit dat het de vraag is in hoeverre dit risico niet moet worden herverzekerd of, als er geen behoefte is aan dit nabestaandenpensioen, niet beter uit de pensioenovereenkomst moet worden gehaald, gaat de Belastingdienst voorbij aan alternatieven. De nabestaandenpensioenen kunnen bijvoorbeeld worden uitgekeerd door de voortgezette onderneming.

De oude kwalitatieve pensioennorm – het tot 1999 geldende art. 11, lid 3 Wet LB – is met de komst van het Witteveen kader vervangen door een gedetailleerd stelsel van fiscale grenzen waarbinnen het pensioen moet worden vastgesteld. En voor de dga geldt daarbij dat het ‘eigenbeheerkader’ dankzij art. 18h Wet LB nog kleiner is. De dga kan door de Belastingdienst niet meer worden verweten dat hij fiscaal grensverkenkend gedrag vertoont. Je zou eerder kunnen stellen dat art. 19b, lid 2 Wet LB de nieuwe pensioennorm wordt. Met de Belastingdienst als fiscale grensverkenner.

Hoe verder de Belastingdienst zijn controlerende taak uitbreidt en daarbij op vreemd, want niet zuiver fiscaal terrein komt, des te zorgvuldiger hij dit beleid moet formuleren. Het is te kort door de bocht dat er, naast die ene fiscale pensioenverplichting, er maar één bedrijfseconomische werkelijkheid is. Namelijk die ene die gebruik lijkt te maken van de actuariële grondslagen die een verzekeraar hanteert. Het dividendbesluit moet naar onze visie worden gebaseerd op de fictie van een going-concernsituatie, waarbij de haalbaarheid van de pensioendoelstelling op de lange termijn centraal moet staan. ●